

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 472/05
21.04.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Николе Латиновића, председника већа, Николе Мићуновића, Зорана Савића, Миодрага Вићентијевића и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Јолан Мадарас, записничарем, у кривичном предмету оптуженог АА због кривичног дела неовлашћеног држања експлозивних материја из члана 33. став 3. у вези става 1. Закона о оружју и муницији, одлучујући о жалби Окружног јавног тужиоца у Београду изјављеној против пресуде Окружног суда у Београду К. број 1383/04 од 30.11.2004. године, у седници већа одржаној дана 21. априла 2005. године донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба Окружног јавног тужиоца у Београду и пресуда Окружног суда у Београду К. број 1383/04 од 30.11.2004. године потврђује.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном првостепеном пресудом оглашен је кривим АА због кривичног дела неовлашћеног држања експлозивних материја из члана 33. став 3. у вези став 1. ЗОМ-а и осуђен је на казну затвора у трајању од једне године у коју је урачунато време проведено у притвору од 30.10. до 30.11.2004. године.

Оптуженом је изречена мера безбедности одузимања ручне бомбе М-75 и ослобођен је од плаћања трошкова кривичног поступка и паушала.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио Окружни јавни тужилац у Београду због одлуке о кривичној санкцији и предложио је, да се првостепена пресуда преиначи и оптужени осуди на казну затвора у дужем трајању.

Републички јавни тужилац у Београду дописом Ктж. 630/05 од 31.3.2005. године је предложио да се уважи жалба Окружног јавног тужиоца у Београду и првостепена пресуда преиначи у смислу жалбених предлога.

Врховни суд Србије размотрио је списе предмета, првостепену пресуду, изјављену жалбу и писмени предлог Републичког јавног тужиоца, па је нашао:

Жалба је неоснована.

Првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, ни повреде кривичног закона на које жалбени суд увек пази по службеној дужности у смислу члана 380. став 1. тачка 1. и 2. ЗКП.

Испитујући првостепену пресуду у вези одлуке о казни, поводом изјављене жалбе јавног тужиоца, Врховни суд налази, да је првостепени суд правилно утврдио све околности које су од значаја за одмеравање казне из члана 41. ОКЗ:

Правилно су утврђене као олакшавајуће околности да је оптужени породичан, ожењен, отац двоје малолетне деце, да је у време извршења кривичног дела био млад а као отежавајуће околности оцењене су ранија осуђиваност.

Правилно је у овом случају дошло до примене одредаба члана 42. и 43. ОКЗ, уз утврђење олакшавајућих околности као особите олакшавајуће околности, и изречена казна затвора у трајању од једне године је по налажењу Врховног суда одговарајућа тежини извршеног кривичног дела, степену друштвене опасности дела, степену кривичне одговорности оптуженог и околностима извршења кривичног дела.

Изречена казна је одговарајућа мера, да се према оптуженом постигне сврха кажњавања предвиђена чланом 33. и чланом 5. ОКЗ, и за постизање поменути сврхе по мишљењу овога суда није неопходно, да се оптуженом изрекне строжија кривична санкција како је то предложено у жалби јавног тужиоца имајући у виду и чињеницу, да је оптужени и раније осуђиван између осталог и због истоврсног кривичног дела.

У изјављеној жалби јавни тужилац оспорава оцену конкретне тежине извршеног кривичног дела, и износи, да породична ситуација оптуженог током поступка није проверена, међутим ови наводи жалбе, по оцени овога суда, не представљају такве околности, које би могле утицати на другачије одмеравање казне, него што је то учинио првостепени суд.

Из изнетих разлога, на основу члана 388. ЗКП, Врховни суд Србије је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар Председник већа – судија

Јолан Мадарас, с.р. Никола Латинић, с.р.

За тачност отправка

ОК